

Θεματική ενότητα «Παιδιά με νευροαναπτυξιακές διαταραχές: κλινικά και ερευνητικά θέματα»

Τίτλος εργασίας: Διαταραχή Αυτιστικού Φάσματος και συννοσηρότητα: Η περίπτωση του Δημήτρη.

Νικολάου Αικατερίνη, Λογοθεραπεύτρια

Λέξεις Κλειδιά: Δ.Α.Φ, εκλεκτική αλαλία, Εντατική Αλληλεπίδραση

Στην παρούσα ανάρτηση παρουσιάζεται η εξέλιξη των επικοινωνιακών δεξιοτήτων παιδιού με συννοσηρότητα Δ.Α.Φ. και εκλεκτικής αλαλίας. Θα αναλυθεί η αρχική εικόνα του παιδιού, η μέθοδος που επιλέχθηκε και τα αποτελέσματα της λογοθεραπευτικής παρέμβασης.

Παρουσίαση περιστατικού: Ο Δημήτρης είναι ένα παιδί ηλικίας 8,1 ετών και παρακολουθεί παρέμβαση λογοθεραπείας από τον Ιούλιο του 2017. Η αρχική του εικόνα ήταν παθητική και χαρακτηριζόταν από γενικευμένες δυσκολίες στην έναρξη της κοινωνικής αλληλεπίδρασης. Οι επικοινωνιακές δεξιότητες συμπεριλαμβανομένης και της ομιλίας ήταν ανύπαρκτες. Παρουσίαζε χαμηλή ευελιξία στο παιχνίδι. Σύμφωνα με τη «Δοκιμασία Γλωσσικής Αντίληψης και Έκφρασης» (χορηγήθηκε μόνο το αντιληπτικό μέρος) οι γλωσσικές δεξιότητες βρίσκόντουσαν σε ικανοποιητικό επίπεδο.

Μεθοδολογία: Κατόπιν συζήτησης με την θεραπευτική ομάδα αποφασίστηκε η χρήση της μεθόδου της "Εντατικής Αλληλεπίδρασης". Οι συνεδρίες ήταν 45λεπτες με συχνότητα μια φορά την εβδομάδα. Στο τέλος κάθε συνεδρίας η θεραπεύτρια συμπλήρωνε ένα έντυπο καταγραφής.

Τι είναι η εντατική αλληλεπίδραση: Πρόκειται για μία πρακτική προσέγγιση που διευκολύνει την ανάπτυξη κοινωνικών και επικοινωνιακών δεξιοτήτων ατόμων που βρίσκονται ακόμη σε ένα πρώιμο στάδιο της επικοινωνιακής εξέλιξης.

Αποτελέσματα: Οι αλλαγές στα χαρακτηριστικά της επικοινωνιακής αλληλεπίδρασης του παιδιού είναι ποιοτικές και αναδύθηκαν αυθόρμητα. Εντοπίζονται σε όλους τους τομείς της αναπτυξιακής πορείας της αλληλεπίδρασης (κοινωνικότητα, κοινωνικοποίηση και κυρίως στον τομέα της επικοινωνίας όπου το παιδί επέλεξε τη γραφή ως «γέφυρα» επικοινωνίας με τους γύρω του). Το τρέχον χρονικό διάστημα ο Δημήτρης έχει ενταχθεί και σε Ψυχοθεραπευτική παρέμβαση.

Συμπεράσματα: Η «Εντατική Αλληλεπίδραση» είναι μια μέθοδος που επέφερε θετικά αποτελέσματα στην εξέλιξη των δεξιοτήτων κοινωνικής αλληλεπίδρασης του Δημήτρη. Η ιδιαιτερότητα του φαινοτύπου των παιδιών με τη συγκεκριμένη διάγνωση καθιστά αναγκαία την περαιτέρω κλινική έρευνα.

«Neurodevelopmental disorders in childhood: clinical and research aspects»

Autism Spectrum Disorder and comorbidity: The case of N.

Nikolaou Aikaterini, Speech and language therapist, Hi.k.e.r. Therapist

Keywords: A.S.D, selective mutism, Intensive Interaction

This study aims to present the evolution of communication and social interaction in a child with autism spectrum disorder (A.S.D.) and selective mutism comorbidity. The initial clinical characteristics of the child during the assessment of the speech therapist, the therapeutic method chosen and the results of the speech and language therapy intervention will be analyzed.

D's profile– Initial speech and language assessment

N. is an 8-year-old boy and has been attending speech and language therapy intervention since July 2017. During the initial informal assessment, the therapist traced generalized difficulties in the initiation of social interaction and in his communication abilities, which were judged to be at an early stage. During symbolic play, he engaged in repetitive scenarios. Moreover, there was a total absence of speech in almost all situations. He had been using speech exclusively with his family members. According to the "*Test of Linguistic Perception and Expression*" (only the perceptual part was administered) his perceptive language skills were at a satisfactory level.

Methodology:

Considering the diagnosis, the areas of difficulties as well as characteristics of the child's personality, "Intensive Interaction" was indicated as the proper therapeutic practice. N. had a 45 minutes one-to-one session once a week. An interaction reflection form was completed by the therapist immediately following an Intensive Interaction session.

What is intensive interaction?

Is a practical approach for enhancing the communication abilities of individuals who are still at an early stage of communication development. According to Nind and Hewett (1994), Intensive Interaction employs the "fundamentals of communication" to build social interactivity.

Results:

The analysis of the data gathered suggests that improvements did occur in all aspects of the developmental course of interaction (sociability, socialization, and especially in the area of communication where the child chose writing as a "bridge" of communication with individuals around him). These improvements emerged spontaneously and were generalized at school and the community. In the current period, N. is attending a psychological intervention.

Conclusions:

The promising results of this case study indicate the potential usefulness of Intensive Interaction as a means of increasing communication interaction for children diagnosed with A.S.D. and comorbidity. Furthermore, the peculiarity of this phenotype indicates

the need to demonstrate the efficacy of using Intensive Interaction with individuals with this diagnosis.